

POSTANOWIENIE

Dnia 23 kwietnia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Lech Paprzycki

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 kpk
po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 23 kwietnia 2013 r.,
sprawy C. S.
skazanego z art. 280 § 2 i inne kk
z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego
od wyroku Sądu Apelacyjnego
z dnia 22 sierpnia 2012 r., utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w G.
z dnia 26 kwietnia 2012 r.,

p o s t a n o w i ł

- 1. oddała kasację obrońcy C. S. jako oczywiście bezzasadną;**
- 2. zwalnia skazanego C. S. od kosztów sądowych postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Sąd Apelacyjny, wyrokiem z dnia 22 sierpnia 2012 r., w sprawie II AKa [...], utrzymał w mocy wyrok Sądu Okręgowego w G. z dnia 26 kwietnia 2012 r., którym C. S. został skazany za czyn zakwalifikowany z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 280 § 2 kk, na podstawie art. 14 § 1 kk w zw. z art. 280 § 2 kk, na karę 3 lat pozbawienia wolności.

Od powyższego wyroku Sądu Apelacyjnego, kasację na korzyść skazanego C. S. wniósł jego obrońca i zarzucając „rażące naruszenie przepisów postępowania mające wpływ na treść orzeczenia tj. art. 433 § 1 i 2 w związku z art. 7 kpk, polegające na tym, iż Sąd odwoławczy nie rozważył w pełnym zakresie zarzutu wskazanego w apelacji obrońcy skazanego C. S. od wyroku Sądu Okręgowego w G. z dnia 26 kwietnia 2012 r., co w ramach kontroli instancyjnej doprowadziło do bezzasadnego przyjęcia, iż Sąd pierwszej instancji prawidłowo ocenił i przyjął brak

występowania w sprawie przesłanek warunkujących zastosowanie w stosunku do skazanego nadzwyczajnego złagodzenia kary, o których mowa w art. 54 § 1 kk w związku z art. 60 § 1 kk”, wniósł o „uchylenie zaskarżonego wyroku oraz wyroku Sądu pierwszej instancji i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi pierwszej instancji, ewentualnie, o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi drugiej instancji.”

Prokurator Prokuratury Apelacyjnej, w odpowiedzi na kasację, wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja obrońcy skazanego C. S. jest oczywiście bezzasadna, w rozumieniu art. 535 § 3 kpk, i jako taka została oddalona, natomiast skazany C. S. został zwolniony od kosztów sądowych postępowania kasacyjnego.

W apelacji w niniejszej sprawie, obrońca oskarżonego zaskarżył orzeczenie w części dotyczącej kary, zarzucając rażąco niewspółmierność – surowość kary, a podnosząc taki zarzut obrońca wnosił o zmianę wyroku poprzez zastosowanie nadzwyczajnego złagodzenia kary pozbawienia wolności. Z treści zarzutu kasacji i jej uzasadnienia zdaje się wynikać, że obrońca, w rzeczywistości, kwestionuje ustalenia faktyczne dokonane przez Sąd pierwszej instancji, które powinny, zdaniem autora kasacji, zdecydować o nadzwyczajnym złagodzeniu kary pozbawienia wolności. Taki zarzut w kasacji, w świetle unormowań art. 523 kpk, byłby wręcz niedopuszczalny. Zatem, należało rozumieć tak nieprecyzyjnie sformułowany zarzut kasacji w ten sposób, że obrońca zarzuca Sądowi Apelacyjnemu, iż nie odniósł się w ogóle albo uczynił to w sposób nieprzekonujący do zarzutów apelacji, a więc zarzut naruszenia przepisu art. 433 § 1 kpk i art. 457 § 3 kpk. Jednakże tak rozumiany zarzut tej kasacji okazuje się być oczywiście bezzasadny. Staranna lektura uzasadnień orzeczeń Sądów obu instancji wskazuje, że Sąd Okręgowy, nie naruszając przepisów postępowania, ustalił wszystkie istotne okoliczności mające znaczenie dla wymiaru kary, w tym także te, które mogły zdecydować o nadzwyczajnym złagodzeniu kary pozbawienia wolności. Sąd Apelacyjny, z kolei, ustosunkowując się do zarzutów apelacji, trafnie stwierdził, że Sąd Okręgowy, orzekając w tej sprawie, nie dopuścił się obrazy przepisów prawa zarówno procesowego, jak i materialnego, a następnie rozważył w pełnym zakresie znaczenie ustalonych w tej sprawie okoliczności dla wymiaru kary, w tym także co do zasadności nadzwyczajnego złagodzenia kary pozbawienia wolności. W takiej

sytuacji, brak jest podstaw do ustalenia, że orzekające w tej sprawie Sądy, a więc również Sąd Apelacyjny, dopuściły się naruszenia wskazanych w kasacji przepisów art. 433 kpk, art. 7 kpk, jak i art. 54 § 1 kk w zw. z art. 60 § 1 kk.

Mając powyższe na względzie, Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.